

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 20. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2021/C 382/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 382/02	Lieta C-791/19: Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde – Tiesnešiem piemērojami disciplinārie pasākumi – Tiesiskums – Tiesnešu neatkarība – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Disciplinārpārkāpumi tiesas nolēmumu satūra dēļ – Neatkarīgas un tiesību aktā noteiktas disciplinārtiesas – Saprātīga termiņa un tiesību uz aizstāvību ievērošana disciplinārlietās – LESD 267. pants – Valsts tiesu tiesību un pienākuma vērsties Tiesā ar lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu ierobežošana)	2
---------------	--	---

2021/C 382/03	Lieta C-911/19: Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Fédération bancaire française (FBF)/Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 263. un 267. pants – Juridiski nesaistošs Savienības akts – Pārbaude tiesā – Eiropas Banku iestādes (EBI) izdotas pamatnostādnes – Produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumi banku mazumtirdzniecības produktiem – Spēkā esamība – EBI kompetence)	3
---------------	---	---

2021/C 382/04	Lieta C-262/21 PPU: Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 2. augusta spriedums (<i>Korkein oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/B (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – Piemērošanas joma – 2. panta 11. punkts – Jēdziens “bērna nelikumīga aizvešana vai aizturēšana” – 1980. gada 25. oktobra Hāgas konvencija – Pieteikums par vecāku kopīgā aizgādībā esoša maza bērna atpakaļatdošanu – Trešo valstu valstspiederīgie – Bērna un viņa mātes pārsūtīšana uz dalībvalsti, kas ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013 (Dublina III))	4
2021/C 382/05	Lieta C-81/20: Tiesas (septītā palāta) 2021. gada 22. jūnija rīkojums (<i>Tribunalul București</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SC <i>Mitliv Exim SRL/Agencia Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Pamattiesības – Princips ne bis in idem – Kriminālsodu un administratīvo sodu kumulācija – Nepiemērojamība – Papildu nodokļu saistības – Procenti par summu, ko nodokļa maksātājs ir samaksājis kriminālprocesā)	5
2021/C 382/06	Lieta C-206/20: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 22. jūnija rīkojums (<i>High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Pret VA izdota Eiropas apcietināšanas ordera izpilde (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Dalībvalsts prokuratūras izdots Eiropas apcietināšanas orderis kriminālvajāšanas nolūkā, pamatojoties uz šīs pašas iestādes izdotu ar brīvības atņemšanu saistītu pasākumu – Pārbaudes tiesā neesamība pirms meklētās personas nodošanas – Sekas – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. pants)	5
2021/C 382/07	Lieta C-636/20: Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 1. jūlija rīkojums (<i>Pécsi Törvényszék</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Tolnatext Bt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savienības Muitas kodekss – 22. panta 6. punkts – 29. pants – Tiesības tikt uzklausītam – Pēc savas ierosmes uzsāktas procedūras – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālo jautājumu vajadzību pamatlietas izspriešanai, neprecizēšana – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu acimredzama nepieņemamība)	6
2021/C 382/08	Lieta C-95/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. februārī iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Deutsche Lufthansa AG/AirHelp Germany GmbH</i>	6
2021/C 382/09	Lieta C-142/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. martā iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Deutsche Lufthansa AG/AirHelp Germany GmbH</i>	7
2021/C 382/10	Lieta C-173/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. martā iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Deutsche Lufthansa AG/GE</i>	7
2021/C 382/11	Lieta C-302/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 12. maijā iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castellón de la Plana</i> (Spānija) – <i>Casilda/Banco Cetelem SA</i>	7
2021/C 382/12	Lieta C-312/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 19. maijā iesniedza <i>Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia</i> (Spānija) – <i>Tráficos Manuel Ferrer S.L. u.c./Daimler AG</i>	9
2021/C 382/13	Lieta C-326/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. maijā PNB Banka AS iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 12. marta rīkojumu lietā T-50/20 PNB Banka/ECB	9
2021/C 382/14	Lieta C-333/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 27. maijā iesniedza <i>Juzgado de lo Mercantil nº 17 de Madrid</i> (Spānija) – <i>European Superleague Company, S.L./Unión de Federaciones Europeas de Fútbol (UEFA)</i> un <i>Fédération internationale de football association (FIFA)</i>	10
2021/C 382/15	Lieta C-335/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 27. maijā iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia nº 10 bis de Sevilla</i> (Spānija) – <i>Vicente/Delia</i>	12

2021/C 382/16	Lieta C-346/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. jūnijā iesniedza <i>Tribunal da Relação do Porto</i> (Portugāle) – <i>ING Luxembourg SA/VX</i>	13
2021/C 382/17	Lieta C-368/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. jūnijā iesniedza <i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) – <i>R.T./Hauptzollamt Hamburg</i>	13
2021/C 382/18	Lieta C-372/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. jūnijā iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland KdöR</i>	14
2021/C 382/19	Lieta C-386/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. jūnijā iesniedza <i>Cour d'appel de Mons</i> (Beļģija) – <i>Ryanair DAC/Happy Flights Srl, agrāk Happy Flights Sprl</i>	14
2021/C 382/20	Lieta C-388/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. jūnijā iesniedza <i>Landgericht Erfurt</i> (Vācija) – <i>A/B</i>	15
2021/C 382/21	Lieta C-396/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 29. jūnijā iesniedza <i>Landgericht München I</i> (Vācija) – <i>KT, NS/FTI Touristik GmbH</i>	16
2021/C 382/22	Lieta C-398/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance</i>	16
2021/C 382/23	Lieta C-413/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 6. jūlijā Eiropas Savienības Padome iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 21. aprīļa spriedumu lietā T-322/19, <i>El-Qaddafi/Padome</i>	17
2021/C 382/24	Lieta C-441/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 16. jūlijā <i>Ryanair DAC</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 19. maija spriedumu lietā T-628/20 <i>Ryanair/Komisija</i> (Spānija; Covid-19)	18
2021/C 382/25	Lieta C-442/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 15. jūlijā <i>ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S un Danske Fragtmænd A/S</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2021. gada 5. maija spriedumu lietā T-561/18 <i>ITD un Danske Fragtmænd/Komisija</i>	19
2021/C 382/26	Lieta C-444/21: Prasība, kas celta 2021. gada 16. jūlijā – Eiropas Komisija/Īrija	19
2021/C 382/27	Lieta C-454/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 22. jūlijā <i>Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA un Engie SA</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 12. maija spriedumu apvienotajās lietās T-516/18 un T-525/18, <i>Luksemburgas Lielhercogiste u.c./Komisija</i>	21
2021/C 382/28	Lieta C-478/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. augustā <i>China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 19. maija spriedumu lietā T-254/18 <i>China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija</i>	22
2021/C 382/29	Lieta C-345/20: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 25. jūnija rīkojums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika	23
2021/C 382/30	Lieta C-629/20: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 17. jūnija rīkojums (<i>Landgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Deutsche Lufthansa AG/LE</i>	23
2021/C 382/31	Lieta C-9/21: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 21. jūnija rīkojums (<i>Landgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>AX/Deutsche Lufthansa AG</i>	23
2021/C 382/32	Lieta C-37/21: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 29. jūnija rīkojums (<i>Amtsgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>flightright GmbH/Ryanair DAC</i>	23

2021/C 382/33	Lieta C-106/21: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 18. jūnija rīkojums (<i>Landgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Deutsche Lufthansa AG/BC</i>	24
2021/C 382/34	Lieta C-182/21: Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 24. jūnija rīkojums (<i>Landgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Nokia Technologies Oy/Daimler AG</i> , piedaloties: <i>Continental Automotive GmbH</i> u.c.	24
Vispārējā tiesa		
2021/C 382/35	Lieta T-866/19: Vispārējās tiesas 2021. gada 12. jūlija rīkojums – <i>Ryanair</i> un <i>Laudamotion</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu – Aviopārvadājumi – Regula (EK) Nr. 1008/2008 – Gaisa satiksmes sadales noteikumi starp Shipholas un Leleistades lidostām – Laika nišu piešķiršanas prioritāte Leleistades lidostā – Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem – Individuāla skārums neesamība – Nepieņemamība)	25
2021/C 382/36	Lieta T-79/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 14. jūlija rīkojums – AI/ECDC (Atcelšanas prasība un prasība atlīdzināt zaudējumus – Civildienests – ECDC personāls – Psiholoģiska vardarbība – Civildienesta noteikumu 12.a pants – Goda aizskārums – Lūgums sniegt palīdzību – Civildienesta noteikumu 24. pants – Lūguma noraidīšana – Tiesības tikt uzklautātam – Pirmšķietamu pierādījumu neesamība – Rūpības pienākums – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)	25
2021/C 382/37	Lieta T-455/20: Vispārējās tiesas 2021. gada 15. jūlija rīkojums – <i>Roxtec/EUIPO</i> – <i>Wallmax</i> (Oranža kvadrāta, kurā ir ietverti septiņi melni koncentriski apli, attēlojums) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā ir attēlots oranža kvadrāts, kurā ir ietverti septiņi melni koncentriski apli – Absolūts atteikuma pamats – Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura ir vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts (tagad Regulas (EK) 2017/1001 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts))	26
2021/C 382/38	Lieta T-230/21 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 12. jūlija rīkojums – <i>Jalkh</i> /Parlaments (Pagaidu noregulējums – Institucionālās tiesības – Eiropas Parlamenta deputāts – Privilēģijas un imunitāte – Parlamentārās imunitātes atcelšana – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamības neesamība)	27
2021/C 382/39	Lieta T-449/21: Prasība, kas celta 2021. gada 30. jūlijā – <i>Natixis</i> /Komisija	27
2021/C 382/40	Lieta T-458/21: Prasība, kas celta 2021. gada 2. augustā – <i>Quantic Dream/EUIPO</i> – <i>Quentia</i> (“Q”)	28
2021/C 382/41	Lieta T-459/21: Prasība, kas celta 2021. gada 3. augustā – <i>Calrose Rice/EUIPO</i> – <i>Ricegrowers</i> (“Sunwhite”)	29
2021/C 382/42	Lieta T-465/21: Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – <i>Ionfarma/EUIPO</i> – <i>LG Electronics</i> (“AION”)	30
2021/C 382/43	Lieta T-466/21: Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – <i>Baumberger/EUIPO</i> – <i>Nube</i> (“Lío”)	31
2021/C 382/44	Lieta T-467/21: Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – <i>DBM Videovertrieb/EUIPO</i> – <i>Nube</i> (“Lío”)	31
2021/C 382/45	Lieta T-472/21: Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – <i>RTE/ACER</i>	32
2021/C 382/46	Lieta T-474/21: Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – <i>Schenk Italia/EUIPO</i> – <i>Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella</i> (“AMICONE”)	33
2021/C 382/47	Lieta T-477/21: Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – <i>Glaxo Group/EUIPO</i> – <i>Cipla Europe</i> (Inhalatora forma)	34
2021/C 382/48	Lieta T-478/21: Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – <i>Les Éditions P. Amaury/EUIPO</i> – <i>Golden Balls</i> (“BALLON D'OR”)	35
2021/C 382/49	Lieta T-482/21: Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – <i>TenneT TSO</i> un <i>TenneT TSO/ACER</i>	35
2021/C 382/50	Lieta T-49/21: Vispārējās tiesas 2021. gada 13. jūlija rīkojums – <i>PZ</i> /Komisija	37

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2021/C 382/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 368, 13.9.2021.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 357, 6.9.2021.

OV C 349, 30.8.2021.

OV C 338, 23.8.2021.

OV C 329, 16.8.2021.

OV C 320, 9.8.2021.

OV C 310, 2.8.2021.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-791/19) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Tiesnešiem piemērojami disciplinārie pasākumi – Tiesiskums – Tiesnešu neatkarība – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Disciplinārpārkāpumi tiesas nolēmumu saturs dēļ – Neatkarīgas un tiesību aktā noteiktas disciplinārtiesas – Saprātīga termiņa un tiesību uz aizstāvību ievērošana disciplinārlietās – LESD 267. pants – Valsts tiesu tiesību un pienākuma vērsties Tiesā ar lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu ierobežošana)

(2021/C 382/02)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji K. Banks, S. L. Kalēda un H. Krämer, vēlāk K. Banks, S. L. Kalēda un P. J. O. Van Nuffel)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji: B. Majczyna, D. Kupczak, S. Żyrek, A. Dalkowska un A. Gołaszewska)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāvji: C. Pochet, M. Jacobs un L. Van den Broeck), Dānijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji M. Wolff, M. Jespersen un J. Nymann-Lindgren, vēlāk M. Wolff un J. Nymann-Lindgren), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: M. K. Bulterman un J. Langer), Somijas Republika (pārstāvji: M. Pere un H. Leppo), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: C. Meyer-Seitz, H. Shev, A. Falk, J. Lundberg un H. Eklinder)

Rezolutīvā daļa

1) — Nenodrošinot Sąd Najwyższy (Augstākā tiesa, Polija) Izba Dyscyplinarna (Disciplinārlietu palāta), kurai ir jāpārbauda disciplinārlietās pret tiesnešiem pieņemtie nolēmumi, neatkarību un objektivitāti (2017. gada 8. decembra ustawa o Sądzie Najwyższym (Likums par Augstāko tiesu), konsolidētājā redakcijā, kas publicēta 2019. gada Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (825. pozīcija), 3. panta 5. punkts, 27. pants un 73. panta 1. punkts, lasīti kopā ar 2011. gada 12. maija ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (Likuma par Valsts tiesu padomi), kas grozīts ar 2017. gada 8. decembra ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Likums par grozījumiem Likumā par Valsts tiesu padomi un dažos citos likumos), 9.a pantu),

— pieļaujot, ka tiesu nolēmumu saturs var tikt kvalificēts par disciplinārpārkāpumu, ko pieļāvis vispārējās jurisdikcijas tiesas tiesnesis (2001. gada 27. jūlija ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Likums par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju), redakcijā ar secīgi izdarītiem grozījumiem, kuri publicēti 2019. gada Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (52., 55., 60., 125., 1469. un 1495. pozīcija) 107. panta 1. punkts un Likuma par Augstāko tiesu, konsolidētājā redakcijā, kas publicēta 2019. gada Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (825. pozīcija), 97. panta 1. un 3. punkts);

- piešķirot Sąd Najwyższy, Izba Dyscyplinarna (Augstākā tiesa, Disciplinārlietu palāta) priekšsēdētājam diskrecionāras pilnvaras izraudzīties kompetento disciplinārlietu pirmajā instancē lietās par vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešiem (Likuma par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju, redakcijā ar secīgi izdarītiem grozījumiem, kuri publicēti 2019. gada Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (52., 55., 60., 125., 1469. un 1495. pozīcija) 110. panta 3. punkts un 114. panta 7. punkts) un tāpat nenodrošinot to, ka disciplinārlietas izskata “tiesību aktos noteiktā” tiesā, un
- negarantējot disciplinārlietu pret vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešiem izskatīšanu saprātīgā termiņā (šī likuma 112. b panta 5. punkta otrais teikums), kā arī paredzot, ka ar pārstāvja iecelšanu un tā veikto aizstāvības uzņemšanos saistītie akti neaptur disciplinārlietas norisi (minētā likuma 113.a pants) un ka disciplinārlietas izskata lietu pat attiecīgā tiesneša vai viņa pārstāvja attaisnotas prombūtnes gadījumā, par kuru ir paziņots (šī paša likuma 115. a panta 3. punkts), un tāpat – nenodrošinot izvērtējamo vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešu tiesību uz aizstāvību ievērošanu,

Polijas Republika nav izpildījusi LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētos pienākumus.

- 2) Pieļaujot, ka tiek ierobežotas valsts tiesu tiesības iesniegt Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tādējādi, ka par to ir iespējams ierosināt disciplinārlietu, Polijas Republika nav izpildījusi LESD 267. panta otrajā un trešajā daļā paredzētos pienākumus.
- 3) Polijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību.
- 4) Beļģijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 413, 9.12.2019.

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums (*Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Fédération bancaire française (FBF)/Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)*

(Lieta C-911/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 263. un 267. pants – Juridiski nesaistošs Savienības akts – Pārbaude tiesā – Eiropas Banku iestādes (EBI) izdotas pamatnostādnes – Produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumi banku mazumtirdzniecības produktiem – Spēkā esamība – EBI kompetence)

(2021/C 382/03)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Fédération bancaire française (FBF)*

Atbildētāja: *Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)*

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 263. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par tādiem aktiem kā Eiropas Banku iestādes (EBI) 2016. gada 22. marta Pamatnostādnes par produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumiem banku mazumtirdzniecības produktiem (EBI/PN/2015/18) nevar celt atcelšanas prasību, pamatojoties uz šo pantu.
- 2) LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šo pantu Tiesas kompetencē ir izvērtēt tādu aktu kā Eiropas Banku iestādes (EBI) 2016. gada 22. marta Pamatnostādnes par produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumiem banku mazumtirdzniecības produktiem (EBI/PN/2015/18) spēkā esamību.
- 3) Savienības tiesībās nav noteikts, ka iebildes par Savienības akta prettiesiskumu pieņemamībai valsts tiesā ir jābūt pakārtotai nosacījumam, ka šis akts tieši un individuāli skar šo iebildi izmantojošo personu.
- 4) Trešā prejudiciālā jautājuma izvērtējumā nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Eiropas Banku iestādes (EBI) 2016. gada 22. marta Pamatnostādņu par produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumiem banku mazumtirdzniecības produktiem (EBI/PN/2015/18) spēkā esamību.

(¹) OV C 61, 24.2.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 2. augusta spriedums (*Korkein oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/B

(Lieta C-262/21 PPU) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – Piemērošanas joma – 2. panta 11. punkts – Jēdziens “bērna nelikumīga aizvešana vai aizturēšana” – 1980. gada 25. oktobra Hāgas konvencija – Pieteikums par vecāku kopīgā aizgādībā esoša maza bērna atpakaļatdošanu – Trešo valstu valstspiederīgie – Bērna un viņa mātes pārsūtīšana uz dalībvalsti, kas ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013 (Dublīna III))

(2021/C 382/04)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas puses

Pieteicējs: A

Atbildētājs: B

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 2. panta 11. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par nelikumīgu aizvešanu vai nelikumīgu aizturēšanu šīs tiesību normas izpratnē nevar tikt uzskatīta situācija, kurā vienam no vecākiem bez otra vecāka piekrišanas ir nācies aizvest savu bērnu no viņa pastāvīgās dzīvesvietas valsts uz citu dalībvalsti, izpildot lēmumu par pārsūtīšanu, ko pirmā minētā dalībvalsts ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un vēlāk palikt otrajā minētajā dalībvalstī pēc tam, kad šis lēmums par pārsūtīšanu ticis atcelts, pirmās minētās dalībvalsts iestādēm tomēr nepieņemot lēmumu uzņemt atpakaļ pārsūtītās personas vai izsniegt tām uzturēšanās atļauju.

(¹) OV C 252, 28.6.2021.

Tiesas (septītā palāta) 2021. gada 22. jūnija rīkojums (Tribunalul București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Lieta C-81/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 99. pants – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Pamattiesības – Princips ne bis in idem – Kriminālsodu un administratīvo sodu kumulācija – Nepiemērojamība – Papildu nodokļu saistības – Procenti par summu, ko nodokļa maksātājs ir samaksājis kriminālprocesā)

(2021/C 382/05)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītājs: SC Mitliv Exim SRL

Atbildētāji: Agenția Națională de Administrare Fiscală un Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. un 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja ar nodokli apliekami darījumi ir notikuši un ar tiem saistītais pievienotās vērtības nodoklis ir iekasējams, samaksu, pat ja tā ir pagaidu samaksa, kuras mērķis ir samaksāt atbilstošu nodokļa parādu, nevar uzskatīt par nepamatotu un tā nevar radīt procentus nodokļa maksātājam, kas to ir veicis.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 22. jūnija rīkojums (High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Pret VA izdota Eiropas apcietināšanas ordera izpilde

(Lieta C-206/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Dalībvalsts prokuratūras izdots Eiropas apcietināšanas orderis kriminālvajāšanas nolūkā, pamatojoties uz šīs pašas iestādes izdotu ar brīvības atņemšanu saistītu pasākumu – Pārbaudes tiesā neesamība pirms meklētās personas nodošanas – Sekas – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. pants)

(2021/C 382/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītājs: VA,

piedaloties: Ruses Reģionālās prokuratūras prokurors, Bulgārija

Rezolutīvā daļa

Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts, to lasot kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Tiesas judikatūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – kurai jābūt personai, par kuru ir izdots Eiropas apcietināšanas orderis kriminālvajāšanas nolūkā – saistītās prasības ir izpildītas tikai tad, ja gan Eiropas apcietināšanas orderi, gan tiesas nolēmumu, uz kuru tas balstīts, ir izdevis prokurors, kuru var kvalificēt par “izsniegšanas tiesu iestādi” šī Pamatlēmuma 6. panta 1. punkta, kas grozīts ar Pamatlēmuma 2009/299, izpratnē un šis Eiropas apcietināšanas orderis vai minētais tiesas nolēmums nav pārbaudāmi tiesā izdevējā dalībvalstī pirms izpildes dalībvalsts veiktās meklētās personas nodošanas.

(¹) OV C 262, 10.8.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 1. jūlija rīkojums (Pécsi Törvényszék (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tolnatek Bt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-636/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savienības Muitas kodekss – 22. panta 6. punkts – 29. pants – Tiesības tikt uzklaštam – Pēc savas ierosmes uzsāktas procedūras – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Iemeslu, kas pamato atbildes uz prejudiciālo jautājumu vajadzību pamatlietas izspriešanai, neprecizēšana – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu acīmredzama nepieņemamība)

(2021/C 382/07)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Pécsi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Tolnatek Bt.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Pécsi Törvényszék (Pēčas tiesa, Ungārija) iesniegusi ar 2020. gada 30. oktobra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) OV C 62, 22.2.2021.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. februārī iesniedza Landgericht Köln (Vācija) – Deutsche Lufthansa AG/AirHelp Germany GmbH

(Lieta C-95/21)

(2021/C 382/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Atbildētāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja: Deutsche Lufthansa AG

Prasītāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā: AirHelp Germany GmbH

Šī lieta ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 17. jūnija rīkojumu ir izslēgta no Tiesas reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. martā iesniedza Landgericht Köln (Vācija) – Deutsche Lufthansa AG/AirHelp Germany GmbH

(Lieta C-142/21)

(2021/C 382/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: Deutsche Lufthansa AG

Atbildētāja: AirHelp Germany GmbH

Šī lieta ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 18. jūnija rīkojumu ir izslēgta no Tiesas reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. martā iesniedza Landgericht Köln (Vācija) – Deutsche Lufthansa AG/GE

(Lieta C-173/21)

(2021/C 382/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: Deutsche Lufthansa AG

Atbildētāja: GE

Šī lieta ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 14. jūnija rīkojumu ir izslēgta no Tiesas reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 12. maijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castellón de la Plana (Spānija) – Casilda/Banco Cetelem SA

(Lieta C-302/21)

(2021/C 382/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castellón de la Plana

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Casilda*

Atbildētāja: *Banco Cetelem SA*

Prejudiciālie jautājumi

Pirmais prejudiciālais jautājums:

- a) Atbilstoši principam par Savienības tiesību pārākumu Savienības kompetenču jomā – konkrēti patēriņa kredīta un ar patērētājiem noslēgto līgumu regulējuma kontekstā – tiek vaicāts, vai vērtējums par to, vai Savienības tiesībām ir atbilstīga Spānijas *Tribunal Supremo* kā augstākās tiesas judikatūra par *Ley de 23 de julio de 1908, sobre nulidad de los contratos de préstamos usurarios* [1908. gada 23. jūlija Likums par aizdevuma līgumu ar pārmērīgi augstiem procentiem spēkā neesamību; (turpmāk tekstā – “Augļošanas apkaršanas likums)] kā valsts tiesību akta interpretāciju un piemērošanu – ciktāl minētā judikatūra koncentrējas ne tikai uz noslēgtā līguma spēkā neesamības iespējamību, bet arī uz patēriņa kredīta līguma “revolving” paveida “galvenā priekšmeta” definēšanu un uz sniegtā pakalpojuma “kvalitātes/cenas” atbilstīgumu – valsts tiesai ir jāveic “pēc savas ierosmes” vai gluži pretēji, kā atzīst Spānijas *Tribunal Supremo*, minētais pienākums izvērtēt atbilstību Savienības tiesībām un tās direktīvām ir pakārtots prasītāja “*petitum*” (dispozitivitātes princips); tā rezultātā gadījumā, ja šo prasību ceļ kā “vienīgo vai galveno” prasību par patēriņa kredīta līguma spēkā neesamību “tā pārmērīgi augsto procentu dēļ”, pamatojoties uz valsts tiesību normām, ir uzskatāms, ka “nav jāņem vērā” Savienības tiesību pārākums un tā saskaņojošā iedarbība, lai gan Spānijas *Tribunal Supremo* judikatūra, interpretējot un piemērojot minēto Augļošanas apkaršanas likumu, koncentrējas uz patēriņa kredīta galvenā līguma priekšmeta definēšanu un kvalitātes/cenas atbilstīgumu, par ko ir jāizlemj valsts tiesai.
- b) saskaņā ar norādīto Eiropas Savienības tiesību pārākumu un saskaņojošo iedarbību patēriņa kredīta un ar patērētājiem noslēgto līgumu regulējuma ietvaros, ņemot vērā to, ka pašas Spānijas *Tribunal Supremo* judikatūrā vairākos spriedumos ir atkārtots, ka Direktīvas 93/13/EK (1) 4. panta 2. punktā kā saskaņotajā tiesību normā paredzētā “izslēgšana” ir pilnībā transponēta Spānijas tiesību sistēmā un tādēļ valsts tiesai nav pamata īstenot cenu pārbaudi tiesā, jo Spānijas tiesību sistēmā – pat ne 1908. gada Augļošanas apkaršanas likumā – nav tiesību normas, kas vispārēji atļautu vai pamatotu minēto cenu pārbaudi tiesā, ņemot vērā arī to, ka nav vērtēts iespējamais noteikuma par patēriņa kredīta cenu pārredzamības trūkums, tiek jautāts, vai tas, ka valsts tiesa, piemērojot valsts tiesību normu, proti, minēto 1908. gada Augļošanas apkaršanas likumu un pārsniedzot savu parasto kompetenci noslēgtā līguma spēkā neesamības atzīšanā, kā “*ex novo*” pilnvaras īsteno galvenā līguma priekšmeta “pārbaudi tiesā”, kas vispārēji nosaka vai nu patēriņa kredīta cenu, ko saprot kā atsauci uz tā aizdevuma lietošanas procentiem (nominālo procentu likmi), vai patēriņa kredīta izmaksas, ko saprot kā atsauci uz tā gada procentu likmi (GPL), ir pretrunā Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 2. punktam.
- c) ievērojot iepriekš izklāstīto un ņemot vērā Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteikto regulējuma un saskaņošanas ietvaru, konkrēti saistībā ar [Savienības] kompetenci attiecībā uz iekšējā tirgus darbību, tiek jautāts, vai valsts tiesas īstenošana pārbaude, lai vispārēji noteiktu patēriņa kredīta cenu vai izmaksas, nepastāvot valsts tiesību normai, kas tieši to pamatotu, “ir saderīga” ar LESD 120. pantu saistībā ar atvērta tirgus ekonomiku un līgumslēgšanas brīvības principu.

Otrais prejudiciālais jautājums:

Atbilstoši principam par Eiropas Savienības tiesību pārākumu Savienības kompetencē ietilpstošajā saskaņošanas jomā – konkrēti patēriņa kredīta un ar patērētājiem noslēgto līgumu regulējuma direktīvu kontekstā – uzskatot, ka tiesiskās drošības princips ir obligāts priekšnosacījums patēriņa kreditēšanas iekšējā tirgus pareizai un efektīvai darbībai, tiek jautāts, vai minētajam tiesiskās drošības principam ([no kura ir atkarīga] patēriņa kreditēšanas iekšējā tirgus pareiza darbība) ir pretrunā GPL ierobežojums, ko var vispārēji noteikt patērētājam patēriņa kredītlīgumā, lai apkarotu augļošanu, ko Spānijas *Tribunal Supremo* ir atzinusi, pamatojoties uz neobjektīviem un [ne]precīziem parametriem saskaņā ar tikai aptuvenu atsauci tādējādi, ka katras valsts tiesas ieskatam tiek atstāta tā konkrēta noteikšana, lai izspriestu tajā izskatāmo strīdu.

(1) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 19. maijā iesniedza Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia (Spānija) – Tráficos Manuel Ferrer S.L. u.c./Daimler AG

(Lieta C-312/21)

(2021/C 382/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia

Pamatlietas puses

Prasītāji: Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio

Atbildētāja: Daimler AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar cietušās personas – kurai nodarīts kaitējums LESD 101. pantā paredzētās pret konkurenci vērstās rīcības dēļ – tiesībām uz pilnu atlīdzinājumu un ar šo pantu interpretējošo judikatūru ir saderīga *Ley de Enjuiciamiento Civil* [Spānijas Civilprocesa kodeksa] 394. panta 2. punktā paredzētā kārtība, kurā cietušajai personai var piespriest segt daļu tiesāšanās izdevumu atbilstoši summām, kas nepamatoti samaksātas sadārdzinājuma rezultātā un kuras šai personai ir atmaksātas, daļēji apmierinot viņas prasījumu atlīdzināt zaudējumus, kuru konstatēšanas priekšnosacījums ir pieņēmums, ka pastāv pret konkurenci vērstas pārkāpums un cēloņsakarība starp šo pārkāpumu un nodarīto kaitējumu, kura esamība, apjoms un atlīdzināšanas pienākums tiek noteikti attiecīgās tiesvedības rezultātā?
- 2) Vai valsts tiesu iestādes kompetence aplēst kaitējuma apmēru ļauj tai šā kaitējuma apmēru noteikt subsidiāri un autonomi gadījumā, ja tiek konstatētas vai nu informācijas asimetrijas esamība, vai nepārvaramas grūtības kaitējuma apmēra noteikšanā, kas nedrīkst radīt šķēršļus cietušās personas – kurai nodarīts kaitējums LESD 101. pantā paredzētās pret konkurenci vērstās rīcības dēļ – tiesībām uz pilnu atlīdzinājumu saistībā arī ar Hartas 47. pantu pat tad, ja personai, kas cietusi konkurences tiesību pārkāpuma dēļ, kas izpaudies kā karteļa radīts sadārdzinājums, tiesvedības laikā bija pieeja datiem, uz kuriem atbildētājs balsta savu eksperta atzinumu tālab, lai noliegtu atlīdzināma kaitējuma esamību?
- 3) Vai valsts tiesu iestādes kompetence aplēst kaitējuma apmēru ļauj tai šā kaitējuma apmēru noteikt subsidiāri un autonomi gadījumā, ja tiek konstatētas vai nu informācijas asimetrijas esamība, vai nepārvaramas grūtības kaitējuma apmēra noteikšanā, kas nedrīkst radīt šķēršļus cietušās personas – kurai nodarīts kaitējums LESD 101. pantā paredzētās pret konkurenci vērstās rīcības dēļ – tiesībām uz pilnu atlīdzinājumu saistībā arī ar Hartas 47. pantu pat tad, ja persona, kas cietusi konkurences tiesību pārkāpuma dēļ, kas izpaudies kā karteļa radīts sadārdzinājums, vērs savu zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu pret vienu no administratīvā lēmuma adresātiem, kurš, lai arī būdams solidāri atbildīgs par minēto kaitējumu, nav tirgojis konkrētās cietušās personas iegādāto precī vai pakalpojumu?

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 25. maijā PNB Banka AS iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta) 2021. gada 12. marta rīkojumu lietā T-50/20 PNB Banka/ECB

(Lieta C-326/21 P)

(2021/C 382/13)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: PNB Banka AS (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto rīkojumu;

- saskaņā ar LESD 264. pantu atcelt ECB 2019. gada 19. novembra lēmumu, ar kuru atteikts dot apelācijas sūdzības iesniedzējas maksātspējas administratoram norādījumu piešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējas valdes pilnvarotam advokātam piekļuvi apelācijas sūdzības iesniedzējas telpām, tās rīcībā esošajai informācijai, kā arī tās personālam un līdzekļiem;
- daļā, kurā Tiesa nevar lemt par lietas būtību, nodot lietu atpakaļ Vispārējā tiesā, lai tā lemtu par atcelšanas prasību; un
- piespriet ECB atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, tostarp saistībā ar apelācijas tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divpadsmit pamatus.

Pirmais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdaini balstījusies uz judikatūru attiecībā uz prasībām, ko personas, kurām akts nav adresēts, ceļ par vispārpiemērojamiem Savienības tiesību aktiem, kuri ir jātransponē vai kuri ir saistīti ar īstenošanas pasākumiem, un esot piemērojusi šo judikatūru šajā lietā, kas attiecas uz tiešo prasību par individuālu Savienības tiesību aktu, kurš var tikt apstrīdēts tikai ar atcelšanas prasību atbilstoši LESD 263. pantam un kurš tieši rada sekas, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

Otrais apelācijas sūdzības pamats: ar pārsūdzēto rīkojumu esot pārkāpts princips, saskaņā ar kuru iespēja vērsties Tiesā saskaņā ar LESD 263. pantu nevar būt atkarīga no dalībvalstīm.

Trešais apelācijas sūdzības pamats: pārsūdzētais rīkojums neesot saderīgs ar Eiropas Savienības Tiesas ekskluzīvo jurisdikciju atbilstoši LESD 263. pantam.

Ceturtais apelācijas sūdzības pamats: pārsūdzētais rīkojums neesot saderīgs ar principu, saskaņā ar kuru tiesību aizsardzības līdzeklis nav uzskatāms par efektīvu, ja strukturālo iemeslu dēļ tas ir teorētisks un iluzors.

Piektais apelācijas sūdzības pamats: ar pārsūdzēto rīkojumu esot pārkāpts Hartas 51. pants.

Sestais apelācijas sūdzības pamats: pārsūdzētais rīkojums esot balstīts uz ECB prudenciālās uzraudzības kompetences kļūdainu teleoloģisku reducēšanu.

Septītais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka vērtējumam saskaņā ar Hartas 47. pantu ir jābalstās uz veidu, kādā attiecīgā Savienības iestāde faktiski rīkojas un var rīkoties, nevis tikai uz tās spēju dot trešām personām formāli saistošus norādījumus.

Astotais apelācijas sūdzības pamats: pārsūdzētais rīkojums esot balstīts uz kļūdainu nošķiršanu starp prudenciālās uzraudzības un maksātspējas tiesību normām.

Devītais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdaini pieņēmusi, ka ECB nav atbilstošās kompetences.

Desmitais apelācijas sūdzības pamats: pārsūdzētais rīkojums esot balstīts uz kļūdainu pieņēmumu par licences anulēšanas sekām attiecībā uz ECB kompetenci.

Vienpadsmitais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot kļūdaini pieņēmusi, ka ECB ir ievērojusi 2019. gada 5. novembra spriedumu ECB u.c./Trasta Komerčbanka u.c. (C-663/17 P, C-665/17 P un C-669/17 P, EU:C:2019:923).

Divpadsmitais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa neesot pienācīgi aplūkojusi apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos pamatus, kas attiecas uz tiesībām tikt uzklausītam, prasību norādīt pamatojumu un *nemo auditur* principu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 27. maijā iesniedza *Juzgado de lo Mercantil nº 17 de Madrid* (Spānija) – *European Superleague Company, S.L./Unión de Federaciones Europeas de Fútbol (UEFA)* un *Fédération internationale de football association (FIFA)*

(Lieta C-333/21)

(2021/C 382/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil nº 17 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāja: *European Superleague Company, S.L.*

Atbildētājas: Eiropas Futbola asociāciju savienība (UEFA) un *Fédération internationale de football association (FIFA)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 102. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka minētais pants aizliedz tādu dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, kas izpaužas tādējādi, ka FIFA un UEFA savos Statūtos (konkrēti FIFA Statūtu 22. pantā un 71. līdz 73. pantā, UEFA Statūtu 49. un 51. pantā, kā arī ikvienā līdzīga satura pantā, kas ietverts dalībasociāciju un nacionālo līgu statūtos) ir noteikušas, ka tālab, lai kāda trešā organizācija varētu izveidot tādas jaunas Viseiropas klubu sacensības kā Superlīga, tai ir iepriekš jāsaņem atļauja no šīm organizācijām, kuras pašas ir sev piešķirušas ekskluzīvu kompetenci organizēt vai atļaut klubu starptautiskās sacensības Eiropā, – it īpaši apstākļos, kad nepastāv uz objektīvu, pārskatāmu un nediskriminējošu kritēriju pamata noteikta procedūra, un ņemot vērā interešu konfliktu, kurā iespējami nonāk gan FIFA, gan UEFA?
- 2) Vai LESD 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka minētais pants aizliedz FIFA un UEFA savos Statūtos (konkrēti FIFA Statūtu 22. pantā un 71. līdz 73. pantā, UEFA Statūtu 49. un 51. pantā, kā arī ikvienā līdzīga satura pantā, kas ietverts dalībasociāciju un nacionālo līgu statūtos) prasīt, ka tālab, lai kāda trešā organizācija varētu radīt tādas jaunas Viseiropas klubu sacensības kā Superlīga, tai ir iepriekš jāsaņem atļauja no šīm organizācijām, kuras pašas ir sev piešķirušas ekskluzīvu kompetenci organizēt vai atļaut starptautiskās sacensības Eiropā, – it īpaši apstākļos, kad nepastāv uz objektīvu un nediskriminējošu kritēriju pamata noteikta procedūra, un ņemot vērā interešu konfliktu, kurā iespējami nonāktu gan FIFA, gan UEFA?
- 3) Vai [LESD] 101. pants un/vai 102. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka minētie panti aizliedz tādu FIFA, UEFA, to dalībfederāciju un/vai nacionālo līgu rīcību, kas izpaužas kā draudi piemērot sankcijas pret Superlīgas dalībklubiem un/vai to spēlētājiem, tāpēc, ka šīm sankcijām var būt atturoša ietekme? Vai – gadījumā, ja tiek piemērotas sankcijas, kas izpaužas kā izslēgšana no sacensībām vai aizliegums piedalīties atlases spēlēs, – šīs sankcijas, kas nav balstītas uz objektīviem, pārskatāmiem un nediskriminējošiem kritērijiem, ir LESD 101. pant un/vai 102. panta pārkāpums?
- 4) Vai LESD 101. pants un/vai 102. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem ir nesaderīgi FIFA Statūtu 67. un 68. panta noteikumi, ciktāl tie identificē UEFA un tās nacionālās dalībfederācijas kā “visu no to jurisdikcijā esošajām sacensībām [...] izrietošo tiesību sākotnējās īpašnieces”, atņemot dalībklubiem un jebkuram alternatīvu sacensību organizētājam šo tiesību sākotnējās īpašumtiesības, patvaļīgi uzņemoties ekskluzīvu atbildību par to komercializāciju?
- 5) Vai – gadījumā, ja FIFA un UEFA kā organizācijas, kas pašas sev piešķirušas ekskluzīvu kompetenci organizēt un atļaut futbola klubu starptautiskās sacensības Eiropā, pamatojoties uz minētajiem savu Statūtu noteikumiem, aizliedz Superlīgas norisi vai pretojas tai – LESD 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uz šiem konkurences ierobežojumiem var tikt attiecināts šajā tiesību normā paredzētais izņēmums, ņemot vērā, ka ar tiem tiek būtiski ierobežota izstrāde, tiek kavēta FIFA/UEFA piedāvātajai produkcijai alternatīvas produkcijas parādīšanās tirgū un tiek ierobežota inovācija, liedzot citus tās formātus un paveidus, likvidējot iespējamo konkurenci tirgū un ierobežojot patērētāja izvēles iespējas? Vai šim ierobežojumam varētu būt objektīvs attaisnojams, kura dēļ varētu uzskatīt, ka nav dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas LESD 102. panta izpratnē?
- 6) Vai LESD 45., 49., 56. pants un/vai 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par kādas šajās tiesību normās nostiprinātās pamatbrīvības ierobežojumu ir uzskatāms tāds noteikums kā FIFA un UEFA Statūtos (konkrēti FIFA Statūtu 22. un 71. līdz 73. pantā, UEFA Statūtu 49. un 51. pantā, kā arī ikvienā līdzīga satura pantā, kas ietverts dalībasociāciju un nacionālo līgu statūtos) ietvertais, saskaņā ar kuru dalībvalsts uzņēmējam, kas vēlas izveidot tādas Viseiropas klubu sacensības kā Superlīga, ir no šīm organizācijām iepriekš jāsaņem atļauja?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 27. maijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia nº 10 bis de Sevilla (Spānija) – Vicente/Delia

(Lieta C-335/21)

(2021/C 382/15)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia nº 10 bis de Sevilla

Pamatlietas puses

Prasītājs: Vicente

Atbildētāja: Delia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saīsinātā procedūra, kura attiecas uz advokāta prasījumu samaksāt honorāru un kurā tiesai ir liegts pēc savas ierosmes pārbaudīt patērētāju līguma noteikumu iespējamo negodīgumu, jo nav paredzēta tiesas iesaistīšanās nevienā šīs procedūras brīdī, izņemot gadījumu, ja klients apstrīd šo prasījumu un pēc tam kāda no pusēm pārsūdz tiesveža galīgo lēmumu, atbilst Direktīvai 93/13 (¹) un tās efektivitātes principam saistībā ar Hartas 47. pantā paredzētajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā?
- 2) Vai tas, ka iespējama negodīguma pārbaude tiesā pēc tiesas ierosmes vai pēc puses lūguma šajā saīsinātajā procedūrā tiek īstenota procesā, kurš ierosināts, izmantojot neobligātu iespēju iesniegt pieteikumu pārskatīt tādas institūcijas kā tiesvedis, kas nav uzskatāms par tiesu, pieņemto lēmumu, un kuram principā ir jāattiecas tikai uz lēmuma priekšmetu, un kurā nevar tikt iesniegti citi pierādījumi, izņemot dokumentāros pierādījumus, ko puses jau ir iesniegušas, atbilst Direktīvai 93/13 un tās efektivitātes principam saistībā ar Hartas 47. pantā paredzētajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā?
- 3) Vai uz līgumā starp advokātu un patērētāju ietverto noteikumu, tādu kā strīdīgais noteikums, kas paredz honorāra samaksu īpašā gadījumā, kad klients atsakās no prasības pirms tiesvedības pabeigšanas vai panāk vienošanos ar attiecīgo iestādi, neinformējot advokātu biroju vai pretēji tā ieteikumam, ir attiecināmi Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta noteikumi tādēļ, ka tas ir viens no līguma pamatnoteikumiem, kas attiecas uz līguma priekšmetu, šajā gadījumā – cenu?
- 4) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu būtu apstiprinoša, vai minētais noteikums, kurā honorāra apmērs ir noteikts, atsaucoties uz advokātu kolēģijas tarifu skalu, kas ietver dažādus katrā konkrētā gadījumā piemērojamus noteikumus, un kurš nebija minēts iepriekš sniegtajā informācijā, var tikt uzskatīts par vienkāršu un skaidri saprotamu saskaņā ar minēto Direktīvas 93/13 4. panta 2. punktu?
- 5) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu būtu noraidoša, vai apstākļi, ka starp advokātu un patērētāju noslēgtā līgumā tiek iekļauts noteikums, tāds ka strīdīgais noteikums, kurā advokāta honorāra apmērs ir noteikts, vienkārši atsaucoties uz advokātu kolēģijas tarifu skalu, kas ietver dažādus katrā konkrētā gadījumā piemērojamus noteikumus, un kurš nebija minēts komerciālajā piedāvājumā un iepriekš sniegtajā informācijā, var tikt uzskatīts par negodīgu komercpraksi saskaņā ar Direktīvu 2005/29 (²)?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū (OV 2005, L 149, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. jūnijā iesniedza Tribunal da Relação do Porto (Portugāle) – ING Luxembourg SA/VX

(Lieta C-346/21)

(2021/C 382/16)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Relação do Porto

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ING Luxembourg SA

Otra puse apelācijas instancē: VX

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 1393/2007 ⁽¹⁾ 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs lietas apstākļos par spēkā esošu var tikt uzskatīta izsniegšana, kas veikta ar ierakstītu vēstuli, kas adresēta sabiedrībai, kuras juridiskā adrese atrodas citā dalībvalstī, taču neizmantojot Regulas Nr. 1393/2007 II pielikumā esošo veidlapu?
- 2) Vai Regula (EK) Nr. 1393/2007 un tās pamatā esošie Savienības tiesību principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā Portugāles *Código de Processo Civil* (Civilprocesa kodekss) 191. panta 2. punkta piemērošana šajā lietā, ciktāl šajā tiesību normā ir paredzēts, ka uz izsniegšanas spēkā neesamību ir jāatsaucas noteiktā termiņā (proti, termiņā, kas paredzēts atbildei uz prasību)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpus tiesas civillietu vai komerciālu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 14. jūnijā iesniedza Finanzgericht Hamburg (Vācija) – R.T./Hauptzollamt Hamburg

(Lieta C-368/21)

(2021/C 382/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: R.T.

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 30. un 60. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka trešā valstī reģistrēta transportlīdzekļa, kas ir ievests Savienībā, pārkāpjot muitas noteikumus, importa vieta PVN kontekstā ir dalībvalstī, kurā ir pieļauts muitas tiesiskā regulējuma pārkāpums un kurā transportlīdzeklis pirmo reizi Savienībā ir izmantots kā transportlīdzeklis, vai arī dalībvalstī, kurā persona, kas nav izpildījusi pienākumus muitas tiesību jomā, dzīvo un transportlīdzekli tajā izmanto?

- 2) Ja importa vieta ir dalībvalstī, kas nav Vācija: vai tas ir pretrunā Direktīvai 2006/112/EK, it īpaši tās 30. un 60. pantam, ja ar dalībvalsts tiesību normu tiek atzīts, ka Regulas (ES) Nr. 952/2013 ⁽²⁾ 87. panta 4. punkts ir piemērojams pēc analogijas importam piemērojamajam PVN?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 17. jūnijā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland KdöR*

(Lieta C-372/21)

(2021/C 382/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland KdöR*

Atbildētāja: *Bildungsdirektion für Vorarlberg*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā LESD 17. pantu, situācija, kad kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm atzīta un reģistrēta reliģiska organizācija citā dalībvalstī lūdz piešķirt atbalstu par privātskolu, kuru tā ir atzinusi par konfesionālu un kuru šajā citā dalībvalstī vada saskaņā ar šīs citas dalībvalsts tiesību aktiem reģistrēta apvienība, ietilpst Savienības tiesību, it īpaši LESD 56. panta, piemērošanas jomā?

Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši:

- 2) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesību norma, kurā kā priekšnosacījums atbalsta piešķiršanai par konfesionālām privātskolām ir izvirzīta pieteikuma iesniedzēja atzīšana par baznīcu vai reliģisku organizāciju saskaņā ar valsts tiesību aktiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 24. jūnijā iesniedza *Cour d'appel de Mons* (Beļģija) – *Ryanair DAC/Happy Flights Srl*, agrāk *Happy Flights Sprl*

(Lieta C-386/21)

(2021/C 382/19)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ryanair DAC*

Atbildētāja: *Happy Flights Srl*, agrāk *Happy Flights Sprl*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta versija)⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "lietas, kas attiecas uz līgumiem" šīs tiesību normas izpratnē attiecas uz prasību izmaksāt kompensāciju, ko, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91⁽²⁾, ir cēlusi piedziņas sabiedrība – trešā persona attiecībā uz gaisa pārvadājumu līgumu –, kura atsauca uz savu pasažiera prasījuma cesionāra statusu, lai gan šī sabiedrība nepierāda, ka ir pārņēmusi visas sākotnējās līgumslēdzējas puses tiesības un saistības?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasības pamatā esošās saistības izpildes vieta ir gaisa pārvadājuma līguma izpildes vieta, proti, lidojuma izlidošanas vai ielidošanas vieta, vai arī attiecīgā gadījumā kāda cita vieta?

⁽¹⁾ OV 2012, L 351, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2004, L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. jūnijā iesniedza *Landgericht Erfurt* (Vācija) – A/B

(Lieta C-388/21)

(2021/C 382/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Erfurt

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētāja: B

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2007/46/EK⁽¹⁾ 18. panta 1. punkta, 26. panta 1. punkta un 46. panta – kopsakarā ar Regulas (EK) Nr. 715/2007⁽²⁾ 4., 5. un 13. pantu – nolūks un mērķis ir arī aizsargāt mehānisko transportlīdzekļu individuālo pircēju intereses un viņu īpašumu? Vai tostarp ir arī transportlīdzekļa individuāla pircēja intereses neiegādāties transportlīdzekli, kas neatbilst Savienības tiesību aktu prasībām, it īpaši tādu transportlīdzekli, kurš aprīkots ar neatļautu pārveidošanas ierīci Regulas Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta izpratnē?
- 2) Vai Savienības tiesības, it īpaši efektivitātes princips un Eiropas pamattiesības, kā arī dabas inherentās tiesības, paredz to, ka transportlīdzekļa pircējs pret transportlīdzekļa ražotāju var celt civiltiesisku prasību atlīdzināt kaitējumu, kas viņam neuzmanības dēļ vai ar nodomu nodarīts ar jebkādu rīcību, par kuru vainojams transportlīdzekļa ražotājs, laižot tirgū transportlīdzekli, kas aprīkots ar neatļautu pārveidošanas ierīci Regulas Nr. 715/2007 5. panta 2. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV 2007, L 263, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (Euro 5 un Euro 6) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2007, L 171, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 29. jūnijā iesniedza Landgericht München I (Vācija) – KT, NS/FTI Touristik GmbH

(Lieta C-396/21)

(2021/C 382/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Pamatlietas puses

Prasītāji: KT, NS

Atbildētāja: FTI Touristik GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai ierobežojumi, ņemot vērā ceļojuma galamērķi izplatīto infekcijas slimību, ir neatbilstība Direktīvas (ES) 2015/2302 ⁽¹⁾ 14. panta 1. punkta izpratnē arī tad, ja, ņemot vērā infekcijas slimības izplatību visā pasaulē, šādi ierobežojumi ir tikuši noteikti gan ceļotāja dzīvesvietā, gan citās valstīs?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (OV 2015, L 326, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 28. jūnijā iesniedza Conseil d'État (Francija) – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Lieta C-398/21)

(2021/C 382/22)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāji: Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris

Atbildētāji: Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Direktīvas 2011/16/ES ⁽¹⁾ 8.ab panta 5. punktu

— ir pārkāptas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kas ir garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā, ciktāl ar to advokāti, kas pilda uzdevumu saistībā ar tiesvedību, principā nav izslēgti no tādu starpnieku loka, kuriem ir jāsniedz nodokļu iestādei informācija, kas ir vajadzīga, lai ziņotu par pārrobežu nodokļu shēmām, vai kuriem ir jāinformē par šo pienākumu cits starpnieks?

- ir pārkāptas tiesības uz sarakstes un privātās dzīves neaizskaramību, kas ir garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā, ciktāl ar to advokāti, kas pilda sava klienta tiesiskā stāvokļa novērtēšanas uzdevumu, principā nav izslēgti no to starpnieku loka, kuriem ir jāsniedz nodokļu iestādei informācija, kas ir vajadzīga, lai ziņotu par pārrobežu nodokļu shēmām, vai kuriem ir jāinformē par šo pienākumu cits starpnieks?

(¹) Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV 2011, L 64, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 6. jūlijā Eiropas Savienības Padome iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 21. aprīļa spriedumu lietā T-322/19, El-Qaddafi/Padome

(Lieta C-413/21 P)

(2021/C 382/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: V. Piessevaux un M. Bishop)

Otrs lietas dalībnieks: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu;
- pasludināt galīgo spriedumu par jautājumiem, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets, un noraidīt prasītāja prasību;
- un
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā apelācijas tiesvedībā un lietā T-322/19.

Pamati un galvenie argumenti

Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā lietā T-322/19 esot pieļāvusi kļūdu šādos jautājumos:

- pirmais apelācijas sūdzības pamats: ES Pamattiesību hartas 47. panta un Tiesas statūtu 36. panta, lasot to kopsakarā ar 53. panta pirmo daļu, pārkāpums, un Padomes Lēmuma (KĀDP) 2015/1333 (¹) nepareiza interpretācija;
- otrais apelācijas sūdzības pamats: Padomes Lēmuma 2015/1333 8. panta 1. punkta un 9. panta 1. punkta, kā arī Padomes Regulas 2016/44 (²) 6. panta 1. punkta nepareiza interpretācija;
- trešais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot sagrozījusi Padomes argumentus, neesot ievērojusi principu, ka procesuālie raksti ir jāinterpretē saskaņā ar to formulējumu, esot nepareizi interpretējusi Padomes Lēmumu 2015/1333 un Padomes Regulu 2016/44, un pārkāpusi ES Pamattiesību hartas 47. pantu;
- piektais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumus, neesot ievērojusi principu, ka dokumenti un procesuālie raksti ir jāinterpretē saskaņā ar to formulējumu, esot pārkāpusi Tiesas statūtu 36. pantu, lasot to kopsakarā ar 53. panta pirmo daļu, un LESD 263. pantu, kā arī ES Pamattiesību hartas 47. pantu.

(¹) Padomes Lēmums (KĀDP) 2015/1333 (2015. gada 31. jūlijs) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā un ar ko atceļ Lēmumu 2011/137/KĀDP (OV 2015, L 206, 34. lpp.).

(²) Padomes Regula (ES) 2016/44 (2016. gada 18. janvāris) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 204/2011 (OV 2016, L 12, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 16. jūlijā Ryanair DAC iesniedza par Vispārējās tiesas (desmitā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 19. maija spriedumu lietā T-628/20 Ryanair/Komisija (Spānija; Covid-19)

(Lieta C-441/21 P)

(2021/C 382/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ryanair DAC (pārstāvji: V. Blanc, E. Vahida un F.-C. Laprèvote, avocats, S. Rating, abogado, un I. G. Metaxas-Maranghidis, dikiģoros)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Spānijas Karaliste, Francijas Republika

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- saskaņā ar LESD 263. un 264. pantu atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2020. gada 31. jūlija Lēmumu C (2020) 5414 *final* par valsts atbalstu SA.57659 (2020/N) – Spānija – Covid-19 – Rekapitalizācijas fonds; un
- piespriest Komisijai segt savus, kā arī atļūdzināt Ryanair tiesāšanās izdevumus, un personām, kas iestājušās lietā pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā, piespriest segt savus tiesāšanās izdevumus (ja tādi būtu) pašām.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza sešus pamatus.

Pirmais pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatu par nediskriminācijas principa neattaisnotu pārkāpumu.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzami sagrozījusi faktus attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatu par brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības pārkāpumu.

Trešais pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzami ir sagrozījusi faktus, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas pamatu par samēra pārbaudes nepareizu piemērošanu.

Ceturtais pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, klasificējot atbalstu par atbalsta shēmu.

Piektais pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzami sagrozījusi faktus attiecībā uz to, ka Komisija neuzsāka formālo izmeklēšanas procedūru.

Sestais pamats: Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu un acīmredzami sagrozījusi faktus attiecībā uz to, ka Komisija nav norādījusi pamatojumu.

**Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 15. jūlijā ITD, Brancheorganisation for den danske
vejordstransport A/S un Danske Fragtmænd A/S iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta)
2021. gada 5. maija spriedumu lietā T-561/18 ITD un Danske Fragtmænd/Komisija**

(Lieta C-442/21 P)

(2021/C 382/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: ITD, Brancheorganisation for den danske vejordstransport A/S un Danske Fragtmænd A/S
(pārstāvis: L. Sandberg-Mørch, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Jørgen Jensen Distribution A/S, Dansk Distribution A/S un Dānijas Karaliste

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2021. gada 5. maija spriedumu lietā T-561/18, ciktāl tajā noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi par to, ka Komisijai bija nopietnas grūtības secināt, ka kompensācija par pienākumu sniegt universālo pasta pakalpojumu (USO) ir saderīgs atbalsts; ka Komisijai bija nopietnas grūtības atzīt, ka valsts garantija ir pastāvošs atbalsts, un ka Komisijai bija nopietnas grūtības novērtēt izdevumu nepareizu attiecināšanu;
- piespriest atbildētājam segt savus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un sagrozījusi faktus, nospriežot, ka Komisijai nebija nopietnu grūtību saistībā ar nemateriālo labumu (ko veido uzņēmuma reputācija un visuresme) izslēgšanu no NAC [novērtētais neto izmaksas], kas *Post Danmark* radās kā USO sekas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka Komisijai nebija nopietnu grūtību, pamatojoties uz VTNP nostādņēm atzīt atbalstu par saderīgu, lai izpildītu pienākumu nodrošināt USO, bet tad atļaut izmantot atbalstu darbinieku atlaišanas izmaksām saistībā ar *Post Danmark* pārveidi/restrukturizāciju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, pārkāpjot LESD 107. panta 1. punktu un 108. panta 2. punktu, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu secinādama, ka Komisijai nebija nopietnu grūtību atzīt, ka *Post Danmark* veiktā kopējo izmaksu pārdalīšana USO kontā nebija valsts atbalsts.

Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējās tiesas kļūdainie secinājumi esot balstīti uz divām tiesību kļūdām, kas atbilst pamata divām daļām:

- a. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu uzskatot, ka 2006. gada grāmatvedības noteikumu 4. daļas 4. punkta c) apakšpunkts un 2011. gada grāmatvedības noteikumu 4. daļas 3. punkta c) apakšpunkts ir piemērojami tikai principiem, kas noteikti 2006. gada un 2011. gada grāmatvedības noteikumu 4. daļas 4. punkta a) un b) apakšpunktā.
- b. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu uzskatot, ka *Post Danmark* kopējo izmaksu pārdalīšanas atbilstību apliecina fakts, ka *Post Danmark* kontos ir veiktas regulāras revīzijas.

Prasība, kas celta 2021. gada 16. jūlijā – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-444/21)

(2021/C 382/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Hermes un M. Noll-Ehlers)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Īrija nav izpildījusi Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Direktīva”) 4. panta 4. punktā un 6. panta 1. punktā paredzētos pienākumus,
 - nenosakot savā teritorijā pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā sešos gados par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām (ĪADT) 217 no 423 Kopienā nozīmīgām teritorijām Atlantijas biogeogrāfiskajā reģionā, kuras ir iekļautas Komisijas Lēmumā 2004/813/EK (2004. gada 7. decembris) ⁽²⁾, kas ir atjaunināts ar Komisijas Lēmumu 2008/23/EK (2007. gada 12. novembris) ⁽³⁾ un Komisijas Lēmumu 2009/96/EK (2008. gada 12. decembris) ⁽⁴⁾;
 - nenosakot sīki izstrādātus saglabāšanas mērķus 140 no 423 teritorijām, kas ir iekļautas iepriekš minētajos Komisijas lēmumos, un
 - nenosakot nepieciešamos aizsardzības pasākumus, kuri atbilst Direktīvas I pielikuma dabisko dzīvotņu veidu un II pielikuma sugu ekoloģiskajām prasībām, attiecībā uz jebkuru no 423 teritorijām, kas iekļautas iepriekš minētajos Komisijas lēmumos.
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Īrija nav izveidojusi un pārvaldījusi savu *Natura 2000* tīklu atbilstoši Direktīvā paredzētajām juridiskajām prasībām.

Pirmkārt, Īrija, pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā sešos gados nenosakot par ĪADT visas 423 teritorijas, kas iekļautas iepriekš minētajos Komisijas lēmumos, nav izpildījusi Direktīvas 4. panta 4. punktā paredzētos pienākumus. Šī bezdarbība līdz papildu argumentētajā atzinumā noteiktā laikposma beigām skāra 217 teritorijas.

Otrkārt, Īrija, nenosakot katrai no attiecīgajām 423 teritorijām paredzētus sīki izstrādātus saglabāšanas mērķus, nav izpildījusi Direktīvas 4. panta 4. punktu. Šī bezdarbība līdz papildu argumentētajā atzinumā noteiktā laikposma beigām skāra 140 teritorijas.

Treškārt, Īrija atbilstoši Direktīvas 6. panta 1. punktam nav noteikusi nepieciešamos aizsardzības pasākumus, kuri atbilst tās I pielikuma dabisko dzīvotņu veidu un II pielikuma sugu ekoloģiskajām prasībām, 423 teritorijām, uz kurām attiecas šī neizpilde. Īrijas prakses attiecībā uz aizsardzības pasākumiem dēļ ir radusies situācija, kurā nevienai no 423 teritorijām, uz kurām attiecas šī neizpilde, līdz papildu argumentētajā atzinumā noteiktā laikposma beigām nav bijuši aizsardzības pasākumi, kas atbilst Direktīvas 6. panta 1. punkta juridiskajām prasībām. Daudzām teritorijām vispār nav paredzēti aizsardzības pasākumi. Pārējām teritorijām aizsardzības pasākumi ir paredzēti tikai attiecīgo I pielikuma dabisko dzīvotņu veidu un II pielikuma sugu apakšgrupai, kas ir plaši sastopamas teritorijās. Turklāt lielai daļai teritoriju nebija aizsardzības pasākumu, kas balstītos uz konkrētai teritorijai paredzētiem sīki izstrādātiem saglabāšanas mērķiem. Papildus, Īrija, nosakot aizsardzības pasākumus, kas nav pietiekami precīzi un detalizēti, un nerisīnot visus svarīgos spiedienus un apdraudējumus, arī vispārīgi un ilgstoši nav pildījusi Direktīvas 6. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ OV 1992, L 206, 7. lpp.

⁽²⁾ 2004/813/EK: Komisijas Lēmums (2004. gada 7. decembris), ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam (OV 2004, L 387, 1. lpp.).

⁽³⁾ 2008/23/EK: Komisijas Lēmums (2007. gada 12. novembris), ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam (OV 2008, L 12, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ 2009/96/EK: Komisijas Lēmums (2008. gada 12. decembris), ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju otro atjaunināto sarakstu Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam (OV 2009, L 43, 466. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 22. jūlijā Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA un Engie SA iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 12. maija spriedumu apvienotajās lietās T-516/18 un T-525/18, Luksemburgas Lielhercogiste u.c./Komisija

(Lieta C-454/21 P)

(2021/C 382/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA un Engie SA (pārstāvji: C. Rydzynski, B. Le Bret, M. Struys, F. Pili, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- Atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 12. maija spriedumu apvienotajās lietās T-516/18 un T-525/18, Luksemburga un Engie Global LNG Holding u.c./Komisija;
- Taisīt galīgu spriedumu pēc būtības atbilstoši Tiesas statūtu 61. pantam un, galvenokārt, apmierināt Engie pirmajā instancē izvirzītos prasījumus vai, pakārtoti, atcelt Komisijas Lēmuma (ES) 2019/421 (2018. gada 20. jūnijs) par valsts atbalstu SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), ko Luksemburga īstenojusi par labu Engie (OV 2019, L 78, 1. lpp.), 2. pantu, ciktāl tajā uzdots atgūt atbalstu;
- pakārtoti tam, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai Engie Global LNG Holding, Engie Invest International un Engie izvirza trīs pamatus.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā Tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdas un sagrozījusi faktus, nosakot šaurus atsaucies ietvarus (i) izslēgdama no atbilstošajiem atsaucies tiesību aktiem Direktīvu par mātesuzņēmumiem; (ii) izveidodama saikni starp Luksemburgas Likuma par ienākuma nodokli 164. un 166. pantu; (iii) uzskatīdama, ka ZORA pieaugums ir peļņas sadale; un (iv) uzskatīdama, ka attiecīgie iepriekšēji nodokļu lēmumi dod selektīvu priekšrocību.

Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un sagrozījusi faktus, norādīdama, ka pastāv selektīva priekšrocība saistībā ar Luksemburgas tiesību normu par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu (i) attiecībā uz apstiprināto atsaucies ietvaru; (ii) identificējot selektīvo priekšrocību; un (iii) interpretējot Luksemburgas tiesības.

Ņemot vērā pirmo un otro pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējas secina, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidīdama argumentus, ko tās bija norādījušas atcelšanas prasībā saistībā ar Komisijas ierobežoto kompetenci atbilstoši LESD 2., 3., 4. un 5. pantam par kompetenču sadali starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm, lasot tos kopsakarā ar LESD 113.–117. pantu.

Visbeidzot, Vispārējās tiesas uzdotā atbalsta atgūšana esot pretrunā tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības principiem.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 2. augustā *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd* iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2021. gada 19. maija spriedumu lietā T-254/18 *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products u.c./Komisija*

(Lieta C-478/21 P)

(2021/C 382/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd* (pārstāvji: R. Antonini, avvocato, E. Monard un B. Maniatis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, *EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain Pam, Ulefos Oy*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumus Vispārējai tiesai un atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2018/140 (2018. gada 29. janvāris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna izstrādājumu importam, un izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Indijas izcelsmes čuguna izstrādājumu importu⁽¹⁾, ciktāl tā attiecas uz CCCME, atsevišķiem uzņēmumiem un attiecīgajiem dalībniekiem; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan Vispārējā tiesā, gan Tiesā, ieskaitot apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus, kā arī piespriest personām, kas iestājušās lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašām.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nekonstatējot pamatregulas⁽²⁾ 3. panta 2. punkta, 3. panta 3. punkta, 3. panta 5. punkta, 3. panta 6. punkta un 3. panta 7. punkta, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpumu attiecībā uz importa datiem.

Otrais apelācijas sūdzības pamats. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nekonstatējot pamatregulas 3. panta 2. punkta, 3. panta 3. punkta, 3. panta 5. punkta, 3. panta 6. punkta un 3. panta 7. punkta, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpumu, jo Komisija neesot pamatojusi secinājumus par kaitējumu un cēloņsakarību ar ticamiem pierādījumiem un objektīvu pārbaudi.

Trešais apelācijas sūdzības pamats. Vispārējā tiesa esot kļūdaini konstatējusi, ka nav nepieciešama segmentēta analīze, lai izpildītu pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktā noteiktos pienākumus.

Ceturtais apelācijas sūdzības pamats. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nekonstatējot pamatregulas 3. panta 6. un 7. panta pārkāpumu saistībā ar cenu samazinājuma neesamību daļai no Savienības pārdošanas apjoma.

Piektais apelācijas sūdzības pamats. Vispārējā tiesa esot piemērojusi nepareizu juridisko kritēriju, uzskatot, ka trešais pamats bija daļēji nepieņemams. Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, nekonstatējot pamatregulas 6. panta 7. punkta, 19. panta 1. un 2. punkta, 20. panta 2. un 4. punkta, kā arī tiesību uz aizstāvību pārkāpumu attiecībā uz prasību paziņot būtiskus faktus un apsvērumus.

⁽¹⁾ OV 2018, L 25, 6. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016 L 176, 21. lpp.).

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 25. jūnija rīkojums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-345/20) ⁽¹⁾

(2021/C 382/29)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 329, 5.10.2020.

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 17. jūnija rīkojums (Landgericht Köln (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Deutsche Lufthansa AG/LE

(Lieta C-629/20) ⁽¹⁾

(2021/C 382/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 72, 1.3.2021.

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 21. jūnija rīkojums (Landgericht Köln (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AX/Deutsche Lufthansa AG

(Lieta C-9/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 88, 15.3.2021.

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 29. jūnija rīkojums (Amtsgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – flightright GmbH/Ryanair DAC

(Lieta C-37/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 163, 3.5.2021.

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 18. jūnija rīkojums (*Landgericht Köln* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Deutsche Lufthansa AG/BC*

(Lieta C-106/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 182, 10.5.2021.

Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 24. jūnija rīkojums (*Landgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Nokia Technologies Oy/Daimler AG*, piedaloties: *Continental Automotive GmbH* u.c.

(Lieta C-182/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 252, 28.6.2021.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2021. gada 12. jūlija rīkojums – *Ryanair un Laudamotion/Komisija*

(Lieta T-866/19) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Aviopārvadājumi – Regula (EK) Nr. 1008/2008 – Gaisa satiksmes sadales noteikumi starp Shipholas un Leleistades lidostām – Laika nišu piešķiršanas prioritāte Leleistades lidostā – Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem – Individuāla skāruma neesamība – Nepieņemamība)

(2021/C 382/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Ryanair DAC* (Swords, Īrija), *Laudamotion GmbH* (Schwechat, Austrija) (pārstāvji: *E.Vahida* un *I.-G. Metaxas-Maranghidis*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *V. Di Bucci* un *W. Mölls*)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/1585 (2019. gada 24. septembris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1008/2008 19. pantā paredzēto satiksmes sadales noteikumu noteikšanu Amsterdamas Shipholas lidostai un Amsterdamas Leleistades lidostai (OV 2019, L 246, 24. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Par Nīderlandes Karalistes pieteikumu par iestāšanos lietā nav jālemj.
- 3) *Ryanair DAC* un *Laudamotion GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 4) Nīderlandes Karaliste savus saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā radušos tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 68, 2.3.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 14. jūlija rīkojums – *AI/ECDC*

(Lieta T-79/20) ⁽¹⁾

(Atcelšanas prasība un prasība atlīdzināt zaudējumus – Civildienests – ECDC personāls – Psiholoģiska vardarbība – Civildienesta noteikumu 12.a pants – Goda aizskārums – Lūgums sniegt palīdzību – Civildienesta noteikumu 24. pants – Lūguma noraidīšana – Tiesības tikt uzklausītam – Pirmšķietamu pierādījumu neesamība – Rūpības pienākums – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)

(2021/C 382/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *AI* (pārstāvji: *L. Levi* un *A. Champetier*, advokātes)

Atbildētājs: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (pārstāvji: A. Iber un J. Mannheim, pārstāves, kurām palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt ECDC 2019. gada 5. aprīļa lēmumu noraidīt prasītāja 2018. gada 10. aprīļa lūgumu sniegt palīdzību un, ciktāl nepieciešams, atcelt ECDC 2019. gada 4. novembra lēmumu noraidīt prasītāja sūdzību par 2019. gada 5. aprīļa lēmumu un, otrkārt, piespriest atlīdzināt zaudējumus, kuri prasītājam esot nodarīti.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) AI atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 129, 20.4.2020.

Vispārējās tiesas 2021. gada 15. jūlija rīkojums – *Roxtec/EUIPO – Wallmax* (Oranža kvadrāta, kurā ir ietverti septiņi melni koncentriski apli, attēlojums)

(Lieta T-455/20) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā ir attēlots oranža kvadrāts, kurā ir ietverti septiņi melni koncentriski apli – Absolūts atteikuma pamats – Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura ir vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts (tagad Regulas (EK) 2017/1001 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts))

(2021/C 382/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Roxtec AB* (Karlskrona, Zviedrija) (pārstāvji: J. Olsson un J. Adamsson, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecē, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Wallmax Srl* (Milāna, Itālija) (pārstāvji: A. Bergmann, F. Ferrari un L. Gogliā, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2020. gada 20. aprīļa lēmumu lietā R 2385/2018-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Wallmax* un *Roxtec*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Roxtec AB* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.
- 3) *Wallmax Srl* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 304, 14.9.2020.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 12. jūlija rīkojums – Jalkh/Parlaments**(Lieta T-230/21 R)****(Pagaidu noregulējums – Institucionālās tiesības – Eiropas Parlamenta deputāts – Privilēģijas un imunitāte – Parlamentārās imunitātes atcelšana – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamības neesamība)**

(2021/C 382/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Jean-François Jalkh* (*Gretz-Armainvilliers*, Francija) (pārstāvis: *F. Wagner*, advokāts)Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: *N. Lorenz* un *A.-M. Dumbrăvan*)**Priekšmets**

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 278. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Parlamenta 2021. gada 25. marta Lēmuma P9_TA (2021)0092 par pieteikumu [2020/2110(IMM)] atcelt prasītāja imunitāti piemērošanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2021. gada 30. jūlijā – Natixis/Komisija**(Lieta T-449/21)**

(2021/C 382/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Natixis* (Parīze, Francija) (pārstāvji: *J. Stratford*, *Barrister-at-law*, un *J.-J. Lemonnier*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Komisijas 2021. gada 20. maija Lēmumu C(2021) 3489 *final* par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu lietā AT.40324: Eiropas valstu valdību obligācijas (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ciktāl tas skar prasītāju, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājai gan tiesāšanās izdevumus, gan pārējos ar šo lietu saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijai nebija likumīgas intereses pieņemt apstrīdēto lēmumu Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (¹) 7. panta 1. punkta pēdējā teikuma izpratnē.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti: a) prasītājas tiesības uz aizstāvību; b) Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 27. panta 1. punkts un/vai c) Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004/EK⁽²⁾ 10. panta 1. punkts un 11. panta 2. punkts.

— Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija, lai pamatotu konstatējumu par likumīgām interesēm, balstījās uz juridisko iedarbību un atturošo iedarbību, kuru rada pārkāpuma konstatācija, kaut arī šis nebija tas iebildums, kurš tika darīts zināms prasītājam un par kuru tai bija iespēja lietderīgi sniegt apsvērumus.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums nebija pienācīgs un/vai tas bija nesamērīgs. Prasītāja apgalvo arī, ka:

— gadījumā, ja pastāvētu likumīgas intereses (ko prasītāja apstrīd), lai konstatētu, ka attiecībā pret prasītāju ir izdarīts pārkāpums, Komisija nebija sniegusi pienācīgu pamatojumu tam, kāpēc tā ir izmantojusi savu rīcības brīvību, lai izdarītu šādu konstatējumu;

— veids, kādā Komisija ir īstenojusi rīcības brīvību, ir pretrunā samērīguma principam, jo apstrīdētais lēmums nebija vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi nodrošināt konkurences tiesību iedarbīgu īstenošanu, un neērtības, kuras prasītājam bija radītas ar pārkāpuma konstatāciju, nebija samērīgas ar šo mērķi.

Ja pirmais, otrais un/vai trešais pamats – kāds vai visi – tiktu atzīti par pamatotiem, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ pilnībā. Ciktāl nepieciešams, prasītāja tomēr izvirza vēl vienu pamatu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma 3. pants bija prettiesisks, jo Komisija:

— pārsniedza savas pilnvaras, uzdodot pārkāpuma izbeigšanu un aizliedzot to atsākt, kaut arī šis pārkāpums bija izbeigts;

— piemēroja apvērstu pierādīšanas pienākumu, neievērojot nevainīguma prezumpciju, jo tā īstenoja savas pilnvaras tāpēc, ka tā nevarēja būt droša, ka pārkāpums ir izbeigts;

— pieļāva kļūdu faktos, secinot, ka pārkāpums no prasītājas puses un/vai kopumā nebija izbeigts; un/vai

— rīkojās nesamērīgi, jo Komisijas pilnvaru īstenošana, lai novērstu prasītājas pieļautu konkurences tiesību pārkāpumu, nebija nedz nepieciešama, nedz piemērota.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV 2004, L 123, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 2. augustā – *Quantic Dream/EUIPO – Quentia* (“Q”)

(Lieta T-458/21)

(2021/C 382/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Quantic Dream* (Parīze, Francija) (pārstāvji: A. Grolée, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Quentia GmbH* (Gersthofen, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Q” pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 069 734

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 2. jūnija lēmums lietā R 2070/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- un, grozot to, noraidīt iebildumu Nr. B 3 092 566 Eiropas Savienības preču zīmes “Q” 2019. gada 21. maijā iesniegtajam reģistrācijas pieteikumam Nr. 18 069 734;
- piespriest EUIPO un/vai *Quentia GmbH* atlīdzināt prasītājas izdevumus, kas tai radušies saistībā ar procesiem EUIPO un tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 71. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- LESD 7. panta pārkāpums;
- Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 58.a panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 3. augustā – *Calrose Rice/EUIPO – Ricegrowers* (“Sunwhite”)

(Lieta T-459/21)

(2021/C 382/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Calrose Rice* (Sofija, Bulgārija) (pārstāvis: *H. Raychev*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Ricegrowers Ltd* (Lītona, Jaundienvidvelsa, Austrālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Sunwhite” pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 115 808

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 4. jūnija lēmums lietā R 2465/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot Eiropas Savienības preču zīmes “SUNWHITE” reģistrācijas pieteikumu Nr. 18 115 808 EUIPO, lai tas varētu veikt reģistrāciju;

- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies šajā lietā, segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī apelācijas procesā Apelācijas ceturtajā padomē.

Izvirzītie pamati

- Apelācijas [ceturtā] padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka prasītāja savas apelācijas sūdzības pamatojumā ir atzinusi, ka salīdzināmās 30. klasē ietvertās preces esot identiskas;
- Apelācijas [ceturtā] padome esot kļūdaini secinājusi, ka salīdzināmajiem apzīmējumiem visi elementi ir kopīgi;
- Apelācijas [ceturtā] padome esot kļūdījusi, savus secinājumus attiecībā uz apzīmējumu salīdzinājumu ierobežojot attiecībā uz konkrēto apzīmējumu vārdiskajām sastāvdaļām vai ņemot vērā tikai tās;
- Apelācijas [ceturtā] padome neesot pietiekami ņēmusi vērā preču zīmju vizuālās atšķirības, un šajā ziņā esot izdarījusi tikai vispārējus secinājumus, nenorādot konkrētu pamatojumu.

Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – *Ionfarma/EUIPO – LG Electronics* (“AION”)

(Lieta T-465/21)

(2021/C 382/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ionfarma, SL* (Barselona, Spānija) (pārstāvis: *S. Correa Rodríguez*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *LG Electronics, Inc.* (Seula, Dienvidkoreja)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “AION” pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 892 367

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2021. gada 25. maija lēmums lietā R 2223/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 17 892 367 “AION” attiecībā uz visām precēm;
- piespriest *EUIPO* un, gadījumā, ja *LG Electronics* nolemj iestāties šajā lietā, *LG Electronics* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – Baumberger/EUIPO – Nube (“Lío”)**(Lieta T-466/21)**

(2021/C 382/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dino Baumberger* (Vēzele, Vācija) (pārstāvji: *J. Fusbahn* un *D. Dawirs*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Nube, SL* (Ibiza, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Lío” dzeltenā zelta un melnā krāsā – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 14 194 872

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 2. jūnija lēmums lietā R 1221/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un līdz ar to Anulēšanas nodaļas 2020. gada 28. aprīļa lēmumu (spēkā neesamības atzīšanas process Nr. 000025762 C);
- noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu un atstāt spēkā apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma Nr. 14 194 872 reģistrāciju;
- nolemt, ka EUIPO un *Nube SL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – DBM Videovertrieb/EUIPO – Nube (“Lío”)**(Lieta T-467/21)**

(2021/C 382/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *DBM Videovertrieb GmbH* (Vēzele, Vācija) (pārstāvji: *J. Fusbahn* un *D. Dawirs*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Nube, SL* (Ibiza, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "Lío" dzeltenā zelta un melnā krāsā – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 17 225 939

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2021. gada 2. jūnija lēmums lietā R 1220/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un līdz ar to Anulēšanas nodaļas 2020. gada 28. aprīļa lēmumu (spēkā neesamības atzīšanas process Nr. 000025781 C);
- noraidīt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu un atstāt spēkā apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma Nr. 17 225 939 reģistrāciju;
- nolemt, ka EUIPO un Nube SL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – RTE/ACER

(Lieta T-472/21)

(2021/C 382/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RTE Réseau de transport de l'électricité (Parīze, Francija) (pārstāvji: M. Levitt, advokāts, B. Byrne, Solicitor, un D. Vasbeck, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Energo regulatoru sadarbības aģentūra

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas Apelācijas padomes 2021. gada 28. maija Lēmumu A-001-2021 (konsolidētā versija) (turpmāk tekstā – "Lēmums"), ar ko atstāts negrozīts atbildētājas 2020. gada 30. novembra Lēmums 30/2020;
- piešķirt prasītājam atbrīvojumu, ko tas lūdzis Apelācijas padomē paziņojumā par apelāciju; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Lēmumā ir pieļauta tiesību kļūda, ciktāl ar to atstāts negrozīts atbildētājas 2020. gada 30. novembra Lēmums 30/2020, jo atbildētājas Apelācijas padome esot nelikumīgi paplašinājusi Elektroenerģijas regulas ⁽¹⁾ 16. panta 3. punkta, kā arī JPPV Regulas ⁽²⁾ 74. panta tvērumu un esot pārkāpusi LES 5. panta 2. punktā paredzēto kompetences piešķiršanas pamatprincipu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Lēmumā ir pieļauta tiesību kļūda, jo atbildētājas Apelācijas padome esot nepareizi interpretējusi atbilstošos tiesību aktus un neesot pareizi piemērojusi vajadzīgos parametrus pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas vienotas metodoloģijas piemērošanai pamatjaudas aprēķina reģionam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Lēmumā ir pārkāpts labas pārvaldības princips un pienākuma norādīt pamatojumu, kā arī nav izpildīti atbildētājas Apelācijas padomes juridiskie pienākumi saistībā ar apelācijas padomes statusu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Lēmumā ir pieļauta tiesību kļūda, jo atbildētājas Apelācijas padome esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas ⁽³⁾ 3. pantu un saistītās Savienības tiesību normas un principus, kas reglamentē valodas, kādās atbildētājam ir jāpieņem lēmumi, tostarp LESD 342. pantu, LES 3. panta 3. punktu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. pantu, ACER regulas ⁽⁴⁾ 44. panta 1. punktu, tiesiskās drošības principu un tiesības uz aizstāvību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/943 (2019. gada 5. jūnijs) par elektroenerģijas iekšējo tirgu (OV 2019, L 158, 54. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) 2015/1222 (2015. gada 24. jūlijs), ar ko izveido jaudas piešķiršanas un pārslodzes vadības vadlīnijas (OV 2015, L 197, 24. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 1958, P 17, 385. lpp.), ar grozījumiem, kas visnesenāk izdarīti ar Padomes Regulu Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs) (OV 2013, L 158, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/942 (2019. gada 5. jūnijs), ar ko izveido Eiropas Savienības Energo regulatoru sadarbības aģentūru (pārstrādātā redakcija) (OV 2019, L 158, 22. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 4. augustā – Schenk Italia/EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (“AMICONE”)

(Lieta T-474/21)

(2021/C 382/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schenk Italia SpA (Ora, Itālija) (pārstāvji: D. Caneva un M. Lucchini, avvocati)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (San Pietro in Cariano, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “AMICONE” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 005 725

Informācija par procesu EUIPO: Spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 10. jūnija lēmums lietā R 2885/2019-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

- konstatēt un atzīt, ka Eiropas Savienības preču zīme “AMICONE” Nr. 11 005 725 neizraisa asociācijas ar ACVN “Amarone della Valpolicella” Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 103. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē un ka uz to neattiecas neviens no *Conorzio per la tutela dei vini Valpolicella* izvirzītajiem absolūtajiem vai relatīvajiem spēkā neesamības pamatiem, un ka līdz ar to tā ir spēkā;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies *Conorzio per la tutela dei vini Valpolicella* un jebkurām citām personām, kuras iestājušās lietā.

Izvirzītie pamati

- ACVN “Amarone della Valpolicella” būtiskas daļas kļūdaina noteikšana, lai piemērotu Regulas (ES) Nr. 1308/2012 103. panta 2. punkta b) apakšpunktu;
- Regulas (ES) Nr. 1308/2012 103. panta 2. punkta b) apakšpunkta kļūdaina piemērošana, konstatējot, ka apstrīdētā preču zīme izraisa asociācijas ar ACVN;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 2. punkta, skatot to kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta 4. punktu, kļūdaina piemērošana;
- Uz preču zīmi “AMICONE” neattiecas neviens no *Conorzio per la tutela dei vini Valpolicella* norādītajiem absolūtajiem vai relatīvajiem spēkā neesamības pamatiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV 2013, L 347, 671. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – *Glaxo Group/EUIPO – Cipla Europe (Inhalatora forma)*

(Lieta T-477/21)

(2021/C 382/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Glaxo Group Ltd (Brentford, Apvienotā Karaliste)* (pārstāvji: *T. de Haan* un *F. Verhoestraete*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Cipla Europe NV* (Antverpene, Beļģija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme (Inhalatora forma) – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 2 179 562

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 19. maija lēmums lietā R 1835/2016-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas prasītājai radušies procesā *EUIPO* Apelācijas pirmajā padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – *Les Éditions P. Amaury/EUIPO – Golden Balls* (“BALLON D’OR”)**(Lieta T-478/21)**

(2021/C 382/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Les Éditions P. Amaury (Boulogne-Billancourt, Francija) (pārstāvji: T. de Haan un M. Laborde, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Golden Balls Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “BALLON D’OR” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 4 226 148**Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 7. jūnija lēmums lietā R 1073/2020-4***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas prasītājam radušies procesā EUIPO Apelācijas ceturtajā padomē.

Izvirzītais pamats

- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – *TenneT TSO un TenneT TSO/ACER***(Lieta T-482/21)**

(2021/C 382/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītājas: TenneT TSO GmbH (Bayreuth, Vācija), TenneT TSO BV (Arnhem, Nīderlande) (pārstāvji: D. Uwer, J. Meinzenbach, P. Rieger, R. Klein un S. Westphal, advokāti)*

Atbildētāja: Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūra

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt ACER Apelācijas padomes 2021. gada 28. maija Lēmumu A-001-2021 (konsolidētā versija), ar ko atstāts negrozīts ACER 2020. gada 30. novembra Lēmums 30/2020 par TSO piedāvāto pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģiju pamatjaudas aprēķina reģionam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstiprinātās pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģijas tvērumam ir nelikumīgs. Atbilstoši šim tvērumam principā uz “visiem” tīkla elementiem ar 220 kV un vairāk attiecas izmaksu dalīšana atbilstoši principam “piesārņotājs maksā” saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/943 (2019. gada 5. jūnijs) par elektroenerģijas iekšējo tirgu (turpmāk tekstā – “Elektroenerģijas regula”) 16. panta 13. punktu. Tas esot prettiesiski. Izmaksu dalīšanas metodoloģijas tvērumam esot jāatbilst jaudas aprēķina procesam, atbilstoši kuram tikai tīkla elementi ar vismaz 5 % elektroenerģijas pārvades sadales faktoru tehniski ir piemēroti ierobežot pārrobežu tirdzniecību un tādējādi tiem var būt vajadzīgi pārrobežu nozīmes pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības pasākumi.

Apstrīdētais lēmums esot jāatceļ, jo ar to it īpaši tiekot pārkāpts Elektroenerģijas regulas 16. panta 13. punkts un Komisijas Regulas (ES) 2015/1222 (2015. gada 24. jūlijs), ar ko izveido jaudas piešķiršanas un pārslodzes vadības vadlīnijas (turpmāk tekstā – “JPPV regula”), 74. panta 2. un 4. punkts. Apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka izmaksu dalīšanas paplašināšanai atbilstoši principam “piesārņotājs maksā”, to attiecinot arī uz tīkla elementiem ar elektroenerģijas pārvades sadales faktoru zem 5 %, ir vajadzīgs juridiskais pamats. Tomēr šāds juridiskais pamats nepastāvēt. Turklāt, iekļaujot gandrīz visus tīkla elementus attiecīgās metodoloģijas piemērošanas jomā, tiekot pārkāpts arī JPPV regulas 74. pants, jo tas radot nepareizus stimulus un neesot saderīgi ar iesaistītās TSO līgumiskajām pilnvarām un saistībām.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot jāatceļ tādēļ, ka Apelācijas padome esot prettiesiski apstiprinājusi Jaudas plūsmas krāsošanas metodi (*Power Flow Colouring Method*; turpmāk tekstā – “PFC”) kā piemērojamo plūsmas sadalīšanas metodi attiecīgajai metodoloģijai.

PFC esot pretrunā Elektroenerģijas regulas 16. panta 13. punkta mērķim noteikt principu “piesārņotājs maksā”. PFC neesot balstīts uz faktiskām fiziskām plūsmām, bet gan uz virtuāliem tirgus rezultātiem. Tomēr esot vispārzināms, ka fiziskās plūsmas atšķiras no tirgus rezultātiem. Tādēļ PFC iznākums neļaujot uzticami identificēt faktisko attiecīgās pārslodzes izraisītāju. Līdz ar to PFC arī neļaujot noteikt pareizos stimulus pārslodzes vadībai, korektīvas darbības un efektīvas investīcijas pretēji JPPV regulas 74. pantam. Tāpat Apelācijas padome neesot pienācīgi izvērtējusi tehniskos aspektus, kuru dēļ PFC esot prettiesisks, un esot izdarījusi mazticamus secinājumus no nepārliciešiem pierādījumiem.

Attiecībā uz plūsmas sadalīšanu Apelācijas padome arī esot prettiesiski apstiprinājusi īpašus pieņēmumus, kas ir piemērojami tikai plūsmas sadalīšanas procesam augstsprieguma līdzstrāvas tīkla elementos. Šie pieņēmumi fiziski nav pamatoti, tie esot pretrunā Elektroenerģijas regulas 16. panta 13. punktam un to dēļ esot palielinājušās augstsprieguma līdzstrāvas tīkla elementiem piedēvējamās izmaksas. Turklāt šie pieņēmumi radot diskriminējošu attieksmi pret augstsprieguma līdzstrāvas tīkla elementiem salīdzinājumā ar maiņstrāvas tīkla elementiem. Apelācijas padome neesot pietiekami izvērtējusi šos pieņēmumus par augstsprieguma līdzstrāvas tīkla elementiem un esot izdarījusi mazticamus secinājumus no nepārliciešiem pierādījumiem.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot jāatceļ, jo ar to prettiesiski esot apstiprināta kopīgā cilpas plūsmas robežvērtība, ko ACER ir noteikusi 10 % apmērā, pamatojoties uz izmaksu aplēsēm. Tas esot pretrunā Elektroenerģijas regulas 16. panta 13. punktam, jo robežvērtība neesot balstīta uz uzticamiem faktiskiem datiem par cilpas plūsmu līmeni, kāds būtu pastāvējis bez strukturālās pārslodzes. ACER kompetencē neesot bijis noteikt robežvērtību 10 %. Robežvērtība neatbilstot arī Elektroenerģijas regulas 16. panta 8. punktam, saskaņā ar kuru pārvades sistēmas operatori drīkst izmantot līdz pat 30 % no iekšējām plūsmām, uzticamības rezervēm un cilpas plūsmām. Turklāt Apelācijas padomes vērtējums esot balstīts uz kļūdām faktos un radot nepareizus stimulus ieguldījumiem tīklā, pārkāpjot JPPV regulas 74. pantu. Vēl Apelācijas padome esot pieļāvusi juridisku kļūdu, pieņemot, ka atbilstoši Elektroenerģijas regulas 16. panta 13. punktam cilpas plūsmas robežvērtība ir vajadzīga tikai attiecībā uz katru tirdzniecības zonu, nevis uz katru no tirdzniecības zonas robežām.

Vispārējās tiesas 2021. gada 13. jūlija rīkojums – PZ/Komisija

(Lieta T-49/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 128, 12.4.2021.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV